

CONSILIUL LEGISLATIV

Biroul permanent al Senatului

Ep. 301 / 18.09.2025

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000 (b301/03.07.2025), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/4856/03.09.2025 și Consiliul Legislativ cu nr. D673/05.09.2025,

Biroul permanent al Senatului

352 / 6.10.2025

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, sub rezerva însușirii următoarelor observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect modificarea și completarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare, în sensul eliminării, astfel cum rezultă din cuprinsul **Expunerii de motive**, a „obligativității aprobării afilierei cluburilor la federațiile sportive naționale de către instanțele de judecată”.

De asemenea, se precizează că „Adoptarea acestei propuneri legislative ar contribui nu doar la o mai bună gestionare a resurselor sportive, la protejarea drepturilor și intereselor sportivilor și dezvoltarea pe termen lung a sportului de performanță în România, dar ar clarifica situația legală a federațiilor sportive naționale și a membrilor acestora concomitent cu asigurarea unei modalități de funcționare moderne, în concordanță cu realitatea faptică, modalitate accesibilă atât din punct de vedere normativ, procedural, cât și practic, tuturor celor implicați în fenomen, fie că vorbim despre autorități sau despre oficiali ai

federațiilor sau structurilor sportive afiliate sau care doresc să se afilieze”.

2. Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă se încadrează în categoria legilor ordinare, iar în aplicarea prevederilor art. 75 alin. (1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Relevăm faptul că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. Semnalăm că, la Consiliul Legislativ, au fost transmise pentru avizare, de către Secretarul General al Senatului, cu adresele nr. b302/03.07.2025, b307/16.07.2025, b308/16.07.2025, b309/16.07.2025, b310/16.07.2025 și b311/16.07.2025, alte șase propuneri legislative vizând intervenții legislative asupra aceluiași act normativ, respectiv propunerea legislativă pentru completarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000, propunerea legislativă pentru completarea art. 49 din Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, propunerea legislativă pentru completarea art. 71 din Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, propunerea legislativă pentru modificarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000, propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000 și propunerea legislativă pentru completarea art. 67¹ din Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, având același inițiator.

Pentru sistematizarea legislației și promovarea unor soluții unitare, sugerăm dezbateră concomitentă a acestor propuneri legislative, în vederea adoptării unui singur act normativ, cu atât mai mult cu cât prin proiecte diferite se intervine legislativ asupra acelorași elemente structurale din actul normativ de bază.

Avem în vedere situația în care o propunere legislativă modifică alin. (4) al art. 71 din Legea nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare, iar o altă propunere legislativă completează respectivul articol cu trei noi alineate.

5. **Cu titlu preliminar**, menționăm că prezenta propunere legislativă nu întrunește cerințele Legii nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căreia tehnica legislativă asigură sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și **conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ**, iar normele de tehnică legislativă definesc **părțile constitutive ale**

actului normativ, structura, forma și modul de sistematizare a conținutului acestuia, procedeele tehnice privind modificarea, completarea, abrogarea, publicarea și republicarea actelor normative, precum și limbajul și stilul actului normativ, fiind obligatorii la elaborarea proiectelor de acte normative.

Precizăm că, pentru a asigura legislației interne o cât mai bună înțelegere și implicit o aplicare corectă, este esențial ca redactarea acesteia să fie una de calitate. Referitor la acest aspect, menționăm că, potrivit art. 6 alin. (1) teza I din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, *„Proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă. [...]”*.

Cu privire la aceste aspecte, Curtea Constituțională s-a pronunțat în mai multe rânduri¹, statuând că *„una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative”* și că *„respectarea prevederilor Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative se constituie într-un veritabil criteriu de constitutionalitate prin prisma aplicării art. 1 alin. (5) din Constituție”*.

Totodată, menționăm că, astfel cum a fost dezvoltat în jurisprudența Curții Constituționale², Curtea a reținut că principiul legalității presupune existența unor norme de drept intern suficient de accesibile, precise și previzibile în aplicarea lor, conducând la caracterul de *lex certa* al normei. Legiuitorului îi revine obligația ca, în actul de legiferare, indiferent de domeniul în care își exercită această competență constituțională, să dea dovadă de o atenție sporită în respectarea acestor cerințe, concretizate în claritatea, precizia și predictibilitatea legii³.

În acest sens, precizăm următoarele:

5.1. Analizând conținutul prezentei propuneri legislative, semnalăm că intervențiile legislative preconizate supra actului normativ de bază sunt și de natura modificărilor, nu doar a completărilor, cum reiese din finalul **părții introductive a art. I.**

¹ A se vedea paragraful 35 din Decizia Curții Constituționale nr. 22/2016 care trimite la Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014, Decizia nr. 17 din 21 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 30 ianuarie 2015, paragrafele 95 și 96.

² A se vedea, în acest sens, spre exemplu, Decizia nr. 193 din 6 aprilie 2022, paragraful 23, Decizia nr. 189 din 2 martie 2006, sau Decizia nr. 26 din 18 ianuarie 2012.

³ A se vedea Decizia nr. 845 din 18 noiembrie 2020, paragraful 92.

Ca urmare, se impune înlocuirea expresiei „se completează după cum urmează” cu expresia „se modifică și se completează după cum urmează:”.

5.2. La **pct. 1**, referitor la intervenția legislativă de completarea a **art. 35**, precizăm că aceasta este realizată într-o manieră improprie stilului normativ.

Astfel, potrivit dispozițiilor art. 60 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, *„Completarea actului normativ constă în introducerea unor dispoziții noi, cuprinzând soluții legislative și ipoteze suplimentare, exprimate în texte care se adaugă elementelor structurale existente (...)”*.

Pe cale de consecință, actuala dispoziție de completare de la **pct. 1** ar fi trebuit disjunsă în două dispoziții distincte de completare, prima care să vizeze introducerea unui nou alineat după alin. (1) al art. 35, respectiv „**alin. (1¹)**”, iar cea de a doua, introducerea a trei noi alineate după alin. (3) al acestui articol, respectiv „**alin. (4) – (6)**”.

Însă, analizând textul *de lege lata* al elementului structural din actul normativ de bază asupra căruia se dorește să se intervină legislativ, constatăm că **art. 35** reglementează, la modul general, într-o succesiune logică și firească a dispozițiilor, ce sunt federațiile sportive naționale, personalitatea juridică a acestora și modalitatea de dobândire a acesteia, în timp ce **alin. (1¹), (4) și (5)**, propuse a fi introdus în cuprinsul acestui articol, prezintă alte ipoteze juridice, referindu-se la modalitatea de dobândire/pierdere a calității de membru al unei federații sportive naționale, la obligația Agenției Naționale pentru Sport de a înființa Registrul unic de evidență a membrilor federațiilor sportive, precum și la obligația federațiilor sportive naționale de a comunica Agenției Naționale pentru Sport, actualizarea respectivului Registru unic, lista membrilor, ori de câte ori intervine o modificarea a componenței acesteia.

Prin urmare, având în vedere că, potrivit prevederilor art. 62 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dispozițiile nou introduse se încorporează de la data intrării lor în vigoare în actul de bază, pentru a conferi coerență reglementării și pentru a asigura succesiunea logică a ideilor în actul normativ supus modificării și completării, apreciem că textele preconizate ca **alin. (1¹), (4) și (5)** ale **art. 35**, în forma propusă, nu se pot integra în cuprinsul respectivului articol, cu atât mai mult cu cât aceste norme se doresc a fi

excepții, respectiv derogări de la reglementările *de lege lata* ale Legii nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare, respectiv din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare.

Acest aspect reiese din textul preconizat pentru **art. 36 alin. (4)** de la **pct. 2**, în cuprinsul căruia se utilizează, într-o manieră improprie stilului normativ, norma de trimitere „este supusă procedurilor prevăzute de lege, cu excepțiile prevăzute la art. 35 de mai sus”.

În acest sens, semnalăm că motivele care au stat la baza promovării prezentei propuneri legislative, astfel cum se menționează în cuprinsul Expunerii de motive, au legătură cu faptul că „Prin **Decizia nr. 19⁴ a Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțată la data de 13.11.2023** de către completul pentru soluționarea recursului în interesul legii în dosarul cu nr. 2223/1/2023, instanța supremă a decis că **afilierea de noi membri ai unei fundații sportive reprezintă o modificare de act constitutiv sau, după caz, de statut, astfel că drepturile ce rezultă din calitatea de membru sunt condiționate de înscrierea în Registrul federațiilor a modificării de statut constând în afilierea de noi membri**”.

Ca urmare, având în vedere că, în considerentele deciziei mai sus menționate, se reține faptul că „Întrucât **nici Legea nr. 69/2000 și nici Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 nu conțin**, în ceea ce privește regimul juridic al elementelor de conținut ale statutului și al modificării lor, **norme speciale și derogatorii**, concluzia care se impune este aceea că, sub aceste aspecte, devin aplicabile, în mod corespunzător, dispozițiile cu caracter general prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 pentru asociațiile fără scop patrimonial”, apreciem că, pentru a avea finalitatea dorită de către inițiatori, normele preconizate trebuie revăzute și reformulate în sensul celor precizate anterior, în acord cu intenția de reglementare.

Pe cale de consecință, sugerăm ca textele propuse pentru **alin. (1¹), (4) și (5) ale art. 35** să facă obiectul unui articol distinct, **marcat ca art. 35¹**, formulate cu respectarea rigorilor impuse de normele de tehnică legislativă.

⁴ Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 19 din 13 noiembrie 2023 cu privire la interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 35 și 95 din Legea nr. 69/2000, coroborate cu art. 6, 33 și 35 din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000, precum și cu art. 8 din Regulamentul privind organizarea Registrului asociațiilor și fundațiilor, Registrului federațiilor și Registrului național al persoanelor juridice fără scop patrimonial, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 954/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din 30 ianuarie 2024.

În ceea ce privește textul preconizat ca **alin. (6) al art. 35**, semnalăm că dispozițiile referitoare la sancțiuni sunt prevăzute în cuprinsul **Titlului XIV** din actul normativ de bază.

Prin urmare, pentru o corectă sistematizare a normelor și pentru integrarea armonioasă a dispozițiilor proiectului în cuprinsul Legii nr. 69/2000, este necesar ca norma referitoare la stabilirea contravenției să fie prevăzută în cadrul **art. 88**, urmând ca sancțiunea să fie prevăzută în cuprinsul **art. 89**.

Pe de altă parte, semnalăm că din redactarea **tezei a doua a alin. (6)**, nu rezultă cu claritate care este natura juridică a sancțiunii constând în „suspendarea certificatului de identitate sportivă al federației”.

Avem în vedere faptul că reglementarea propusă nu prevede în mod expres obligația de a „complini”, într-un termen de 30 de zile, lipsurile constatate. O astfel de prevedere expresă este însă necesară pentru asigurarea unei reglementări corecte și complete.

În plus, trebuie să se stabilească și momentul de la care se calculează termenul de 30 de zile, precum și dacă nerespectarea acestuia reprezintă o contravenție distinctă sau dacă sancțiunea pentru nerespectarea normei preconizate ca **alin. (5) al art. 35** se aplică doar după împlinirea respectivului termen.

Precizăm că, în situația în care fapta va reprezenta o contravenție distinctă, trebuie ca, prin proiect, să i se stabilească o sancțiune contravențională principală, care poate fi una dintre cele prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, sau o sancțiune diferită, stabilită prin legea specială, astfel cum prevăd dispozițiile **art. 5 alin. (4)** din același act normativ.

În această din urmă situație, textul trebuie să prevadă în mod expres că sancțiunea suspendării certificatului de identitate sportivă al federației reprezintă o sancțiune contravențională principală.

În măsura în care soluția legislativă va consta în aplicarea sancțiunii numai după împlinirea termenului de 30 de zile, suspendarea certificatului de identitate sportivă nu va putea constitui decât o sancțiune contravențională complementară, întrucât sancțiunea principală va fi amenda.

Precizăm că, în oricare dintre cele două situații, norma trebuie să stabilească în mod expres durata suspendării, întrucât aceasta, prin natura sa, nu poate fi aplicată pe durată nedeterminată.

Se impune, prin urmare, reanalizarea normei propuse pentru **art. 35 alin. (6)** sub toate aceste aspecte și reformularea corespunzătoare a proiectului.

5.3. La pct. 2, referitor la textul preconizat pentru art. 36 alin. (4) teza a doua, semnalăm că norma de trimitere „prin excepție de la prevederile OG 26/2000” este formulată greșit, deoarece, potrivit prevederilor art. 63 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, excepția operează în cadrul aceluiași act normativ, în timp ce derogarea operează de la un act normativ la altul.

De asemenea, pentru precizia normei, este necesară redarea tuturor datelor de identificare ale actului normativ invocat, cu indicarea dispozițiilor de la care se instituie derogarea, potrivit următorului model „prin derogare de la prevederile art. ... din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare”.

PREȘEDINTE
Florin IORDACHE

București
Nr. 636/17.09.2025